Upravičene zahteve potrošnikov iz Novih Jarš

„Zakaj tako dolgo niste pripeljali," so vpili potniki na voznika mestnega avtobusa. Kupci pa so se jezili, kadar so morali čakati v vrsti pred eno samo blagajno v samopostrežnici. Včasih je slišati jezo nad tem, ker niso odpeljali smeti, včasih pa nad tem, ker dolgo časa niso pripeljali naročene in plačane kurjave.

Upravičene zahteve in pritožbe bo zbiral svet potrošnikov, ki je v Novih Jaršah začel delovati šele 5. novembra. Na prvem sestanku smo ugotovili, da nas čakajo zelo obsežne naloge v zvezi z različnimi dogajanji, ki prizadenejo interese potrošnikov tako iz območja družbene prehrane kot socialno-zdravstvenega varstva, oskrbe s prehrambenim blagom, kurjavo in drugim, s storitvami mestnega prometa ter komunalnih delovnih organizacij, z urbanistično ureditvijo, s servisnimi in obrtnimi storitvami, oskrbo s časopisi, RTV programom itd. Za uspešnejše delovanje smo si razdelili delo po poglavitnih področjih, ki zanimajo potrošnike. Vsak član sveta bo pripravil program za bodoče delo. Nekateri so o tem razmišljali že pred sestankom in so prinesli zanimive predloge. Za proučevanje razmer v družbeni prehrani npr. namerava tovarišica Bambičeva zbrati podatke o obstoječem stanju na območju krajevne skupnosti Nove Jarše. Vključila bo gostinstvo, samopostrežne restavracije ter interno prehrano po delovnih organizacijah in šolah.

Glede razmer v trgovini bomo zbrali podatke o vseh trgovinah na območju krajevne skupnosti. Na to bomo ugotovili, kolikšna prodajna površina odpade na prebivalca in to primerjali z normami strokovnih služb občinske skupščine. V enem od občinskih strokovnih poročil je navedeno, da je bila leta 1970 norma za prodajno površino 0,122 kv. m na prebivalca in naj bi se ta leta 1975 povečala na 0,152 kv. m na prebivalca. Primerjava s temi normami bo bržkone pokazala, kako pereč je problem prodajnih površin za vseh 6000 prebivalcev v Novih Jaršah.

Na sestanku smo razpravljali tudi o zelo pomembnem vprašanju, kako naj potrošnik deluje prek sveta in kako naj se svet bojuje za utemeljene zahteve potrošnikov. Menili smo, da bo najbolje, če bodo potrošniki pošiljali svoje pisne in podpisane pritožbe na krajevno skupnost, ki bo skrbela, da bo svet o njih razpravljal in predlagal rešitve. Pritožbe potrošnikov nameravamo reševati na tri načine: neposredno, kadar se bodo pojavila manjša neskladja (npr. kadar pri velikem navalu kupcev dela samo ena blagajna v samopostrežnici). Kadar bo šlo za slabo kakovost blaga in za nespoštovanje predpisov, bomo opozorili tržno inšpekcijo. Kadar pa bo šlo za probleme, katerih rešitev je odvisna od odločitev na občinski, mestni ali republiški skupščini, bomo to predložili naši delegaciji (npr. pri pomanjkanju prodajnih površin v trgovinah bomo opozorili na razliko med dejanskim stanjem in normami v mestu, nadalje bomo vplivali na ureditev ustreznih časovnih intervalov pri odhodih mestnega avtobusa iz krajevnih postaj itd.).

Za uspešno delovanje sveta potrošnikov je zelo pomembno, da bi mestni iniciativni odbor zbral predpise, ki ščitijo najnujnejše interese potrošnikov. Hkrati s tem pa bi želeli, da bi nam opisali poglavitne pristojnosti in naše naloge. Bržkone bi kazalo čimprej osnovati občinski in mestni svet potrošnikov ali pa vsaj kako informativno službo, ki bi nam pomagala s pojasnili, če so naše zahteve upravičene ali ne in bi nam svetovala, kam naj potrkamo, kadar so potrošniki prizadeti v zadevi mestnega pomena.

Še na eno zanimivost bi radi opozorili. V torek 17. decembra, ob 18. uri bo razširjena seja sveta potrošnikov iz Novih Jarš. Vabljeni so vsi občani, da bi z njimi obravnavali nekatere najbolj pereče potrošniške probleme Takrat bo na dnevnem redu tudi pogovor o tem, kako spoznamo posamezne vrste mesa, kako jih uporabljamo in o njih ceni.

inž. D. HONZAK

Upokojenci Teola so se tudi udeležili otvoritve novega obrata ob Tovarniški ulici

Zlatoporočenca iz Senožet

„Dveh src, ki ju zvestoba je združila, nihče ne loči. Kajti čas beži, toda ljubezen se ne izpreminja in ni ljubezni, če se spremeni."

Te znane besede so mi prišle na misel, ko sem se v temni, mirni noči vračala iz Senožet proti domu. Bila sem na obisku pri Malči in Janezu JERINA, zakoncema, ki sta 12. oktobra praznovala 50-letnico poroke.

Kar tesno mi je bilo pri srcu, ko sem se sončnega nedeljskega popoldneva vzpenjala po stopnicah lično zgrajene hišice na robu vasi. Hišice, katero sta v potu svojega obraza l. 1927 zgradila Malči in Janez, kot sta mi kasneje povedala. Pa je strah takoj splahnel, ko sem se srečala s prijaznim in nasmejanim starčkom – 76-letnim Dobravčevim Johanom, kot mu pravijo domačini. Sedel je ob topli peči in preganjal dolgčas ob gimnastiki na TV zaslonu. Televizija je poleg kart tudi njegov največji konjiček.

„Žena je skočila na klepet k sosedu," mi je dejal, ko sem mu povedala, zakaj sem ju obiskala. Pa sva se sama nekaj časa pogovarjala. In ker Malči ni in ni bilo domov, sem še jaz potrkala na sosedova vrata.

Razvnel se je živahen pogovor in ob sladkem moštu in pecivu mi je popoldan kar prehitro minil.

Bila sta soseda in ker je bil Janez vedno nasmejan, se je Malči pač zaljubila vanj.

„Prišel je tisti nesrečen slučaj – in vprašala sta se, kdo bo skrbel za otroka? Pa sva se pomenila in se poročila. Sa mo ta krat je bilo to veliko teže in huje kot danes."

A Malči in Janez sta premagala težave in skupaj zaživela v zaupanju na boljši čas.

„Težko živi se življenje, če se ne deli trpljenje, a slajša je radost srca, če isto si delita dva," in tako sta Jerinetova zakonca prehodila skupno pot, dolgo 50

let in danes se včasih z grenkobo, včasih z radostjo v srcu spominjata vseh teh dni.

„Spomini so lepi, čeprav bolijo," mi je rekla Malči.

Rodilo se jima je 10 otrok, toda trije so umrli. Dva že v rani mladosti, hčerka Vida pa v cvetu mladosti – v 24. letu. In Malči je potočila dve debeli solzi, ko se je spomnila izgube svoje ljubljene hčere.

Družina je bila številna in treba je bilo krepko delati, da so se lahko preživeli. Posebno težko pa je bilo še med NOV, a vsi Jerinetovi so zvesto in z vsemi močmi pomagali v partizanskem boju za svobodo. Šin Franci je bil najmlajši kurir v Zasavju, ostali pa so jim pomagali doma, jim nudili zavetje, hrano, obleko . . . Končno je le posijalo svobodno sonce na zasužnjeno domovino in tako tudi na Jerinetovo domačijo.

Oče Janez je bil dolgo časa tajnik ZB Dolsko, nekaj let celo predsednik bivše občine Dolsko, ter ustanovitelj in dolgoletni član in sodelavec gasilskega društva Senožeti. Poleg tega pa je bil vseskozi rečni paznik.

Malči pa je bila članica ZB, članica RK in najzvestejša krvodajalka, saj je letos dobila zlato kolajno za svoje humane storitve, poleg tega pa je še dobra babica in prababica mali Vesni, katera ji krajša dolge puste dni.

Prav tako kot mož, tudi Malči rada posedi ob televizorju, pa tudi lepa knjiga ji je zvesta prijateljica.

„Veliko nas je bilo tisto soboto, kar 20 domačih. Vsi otroci, pa vnučki in pravnukinja, pa veliko sosedov. Bilo je lepo, pozno v noč smo obujali spomine na prestano življenje, na 12. oktober pred petdesetimi leti . . ."

Kjer ni spominov ni kesanja in kjer ni kesanja ni spoznanja. Jerinetova pa sta v vseh teh letih spoznala, kako zelo se imata še vedno rada, da sta vzgojila otroke v pridne, poštene, zavestne državljane in to jima je največje plačilo.

Nista se bala trnjeve poti do visoko zastavljenega cilja, in sedaj, po 50-letih, ko sta obstala na njem, je radosten spomin na mlada leta, na leta bojev, zmage, hrepenenja . . .

Naj jima ob tej visoki obletnici, čeprav malo pozno, a vseeno iz srca iskreno čestitamo!

MARTINA TRDIN

ZAPIS Z MANEVROV »JESEN 74«

Sovražnik je zelo hitro napredoval in veliko truda in napora so morali vložiti branilci, da so ga ne samo odbili, temveč tudi uničili. Mladi smo se tudi tokrat dobro izkazali. Mnogi med nami še niso bili v vojski in torej niso imeli vojnega razporeda. Zato so sklenili, da se bojev udeležijo kot prostovoljci: 69 mladincev – prostovoljcev iz Ljubljane se je že prve dni manevra zbralo na Kongresnem trgu, da bi jih z avtobusi odpeljali tja, kjer je bilo najbolj vroče. Težka je bila pot po dežju s polno bojno opremo, toda mladost je premagala vse težave in morala med njimi je bila zelo visoka. Celo starejši in izkušeni borci so ob pogledu na mladino, to naš ponos, dobivali novih moči.

Zelo nestrpno in čisto malo, nekje na dnu srca morda tudi malce s strahom so pričakovali prvega boja, ognjenega krsta. Dobro so se namreč zavedali, da je med filmom in resničnostjo zelo zelo velika razlika. „V nas je bila prisotna želja na začetne položaje, oziroma da bi ga sploh pregnali z ozemlja. Tako zelo odločni smo bili, da bi ga gnali prav do pekla," je povedal komandant naše prostovoljne enote in član štaba Bojan Zajec.

Da pa ta odločnost le ni bila kar tako, je dokazal prvi spopad. Kljub prvemu presenečenju so se vrste hitro uredile in zbrale, tako da so sovražnika s hitrim protinapadom brž odbili. Prek izvidnikov so zvedeli za kraj, kjer je bila sovražna enota in sklenili so, da ga z razpoložljivimi silami napadejo. Kot vihar so planili s hriba in ga po zelo kratkem boju premagali. Veselje je bilo nepopisno. „Napotili smo se v vas, kjer so nas zelo toplo sprejeli. Skupno z domačini smo preživeli prvi trenutek svobode, na to, da gre za manevre in ne za resničen boj, nihče med nami še pomislil ni.

Ob spremljavi harmonike smo peli partizanske pesmi, pripravili pa smo tudi pravi partizanski miting. Poskrbeli smo za humoristični del sporeda in tako dokazali, da nam dobre volje ne bo zmanjkalo. Zakurili smo tudi taborni ogenj, ki pa nikoli ne bo mogel greti naših teles tako, kot je grela naša srca misel na svobodo!"

Naslednji dan so se mladi vrnili domov. Ker so bili med manevri razdeljeni po različnih enotah, je to ponovno srečanje pomenilo veliko radost. Pripovedovali so si o vtisih in si zaželeli, da se ponovno srečanje na naslednjih manevrih, čeprav bodo takrat morda padale celo „ošpičene prekle". Velika šola je bila to zanje – šola, kjer so se gradile njihove vsestransko razvite osebnosti, tovarištvo, požrtvovalnost, nesebičnost in – kar je najpomembnejše – ljubezen do domovine.

IG

KDAJ JAVNA TELEFONSKA GOVORILNICA V VEVČAH?

Želje in potrebe po javni govorilnici so bile žive že pred leti, kajti potrebe nam jo narekujejo iz dneva v dan. Na območju naše krajevne skupnosti se tega že dolgo zavedamo in skušamo po svojih močeh prispevati in vsestransko sodelovati pri reševanju tega problema. Pogrešamo pa večje razumevanje tistih naših dejavnikov, ki bi morali hitreje in z večjim posluhom prisluhniti željam in potrebam občanov.

Predstavniki naše krajevne skupnosti se trudijo, kolikor je v njihovi moči, da tako potrebno idejo realizirajo, seveda bi morali pri tem sodelovati še drugi dejavniki, ki bi pomagali speljati stvar do konca. Prebivalci Vevč se vse pogosteje sprašujemo, kako bi dobili javno telefonsko govorilnico, ki je zanje še kako pomembna, skoraj bi lahko rekli življenjska nuja.

Javni telefon je izredno pomembna naprava, predvsem ob morebitnem požaru, bolezni ali kaki drugi nesreči, ko je potrebna pomoč posebnih služb iz Ljubljane. Zelo dobro pa služi tudi v drugih primerih, saj prebivalci zaradi nerazvitega telefonskega omrežja na Vevčah ne morejo dobiti lastnih telefonskih priključkov. Koristnost javne telefonske govorilnice se bo v prihodnjih letih še povečala, ko bo pri nas uvedena moderna telefonska aparatura za medkrajevni promet, prek katerega bo možno vzpostaviti zvezo z vso državo, kasneje s celim svetom.

Vljudno naprošamo predstavnike, da bi boljše sodelovali in prisluhnili željam in potrebam občanov.

CIRIL ZUPANČIČ

Mladinska konferenca na VI. gimnaziji Moste

Zbrali smo se, da bi pregledali plod lanskoletnega dela, da bi si začrtali pot, po kateri bomo skušali priti do boljših rezultatov, kot so jih uspeli doseči naši predhodniki. Nikoli nismo zadovoljni z že doseženimi cilji, nikoli ne sedimo na lovorikah, ki so jih priborili dijaki pred nami. Z nesebičnim delom bomo skušali prebresti težave, čeprav se zavedamo, da večkrat to ne bo lahko.

Predsednik MK Daniel Rojšek je v uvodni besedi pozdravil vse navzoče in seznanil konferenco z delovnim predsedstvom šole. Predsednik mladinske konference Dušan Dolamič je prebral protestno pismo, ki obravnava kritično ravnanje z našo manjšino na Koroškem. Vsi prisotni so z dvigom rok soglasno skleniti, da pismo pošljejo na avstrijski konzulat v Ljubljani.

Predsedniki krožkov so prebrali poročilo o lanskem zunajšolskem delu krožkov in mladinske organizacije na šoli.

Predsednik konference je nato pozval tovariša ravnatelja gimnazije, naj pove svoje mišljenje o lanskoletnem delu mladinske konference na šoli. Tovariš ravnatelj je pohvalil njeno delo, zlasti pa prizadevnost dijaka Daniela Rojška, ki je poleg šolskih obveznosti marljivo opravljal dolžnosti predsednika mladinskega komiteja in aktivno sodeloval pri mnogih akcijah. Poudaril pa je, da bi se v samo delo mladinske organizacije moralo vključiti večje število dijakov, ki bi si naloge porazdelili in tako ne bi vse odgovornosti slonele le na ramenih nekaterih. Ob zaključku je apeliral na dijake, naj pri razvijanju samoupravljanja na šoli predvsem vestno izpolnjujejo svoje dolžnosti, ker si bodo le tako pridobili pravico soodločanja pri vseh vprašanjih. Pri vsem tem pa je zlasti pomembno vzajemno sodelovanje profesorjev in dijakov.

Ob zaključku je komisija za sklepe prebrala odločitev in sklepe prve konference gimnazije Moste v letošnjem šolskem letu.

DUŠAN KRIČEJ

Socialistična republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE
ŠENTJUR PRI CELJU
KOORDINACIJSKI ODBOR ZA ODPRAVO
POSLEDIC POTRESA

POROČILO

o virih sredstev in njihovi uporabi za sanacijo posledic potresa v občini Šentjur pri Celju po stanju 15/10–1974.

Občino Šentjur pri Celju je v mesecu juniju prizadejal močan zemeljski potres, ki je po oceni zavoda za raziskavo materiala Ljubljana poškodoval v 11 krajevnih skupnostih (Dobje, Dramlje, Kalobje, Loka, Planina, Ponikva, Slivnica, Prevorje, Šentjur-trg, Šentjur – okolica in Blagovna) 1309 objektov.

Skupna škoda po potresu v občini znaša 141 milijonov dinarjev.

Do 15. 10. 1974 je občina Šentjur pri Celju prejela za odpravo posledic naslednja sredstva:

1. za izgradnjo osnovne šole Loka pri Žusmu	3,000.000 din
2. za komunalno opremljanje zemljišč za izgradnjo šol	500.000 din
3. za nakup prikolic	161.800 din
4. dotacija IS SRS	300.000
5. sredstva, zbrana v občini (I. krog solidarnosti)	259.800 din
6. za sanacijo oziroma novogradnje stanovanjskih hiš	22,000.000 din
	26,221.600 din

Iz dotacije in dela sredstev, zbranih v občini, so bile dodeljene enkratne denarne pomoči za prizadete po potresu in to 204 občanov od 1500 do 2500 po občanu.

Pri odobravanju denarnih pomoči so sodelovale krajevne skupnosti, odbor RK, socialna služba občine in predstavniki občinskega koordinacijskega odbora. Osnovno merilo za dodeljevanje socialnih pomoči je bila stopnja socialne ogroženosti družine, ne glede na kategorijo potresenosti.

Pregled kreditov je priložen. Predloge za odobravanje kreditov dajejo krajevne skupnosti skupaj s koordinacijskim odborom, glede na potrebe in pa pripravljenost občanov, predvsem za III. kategorijo.

Ker je bilo detaljno poročilo o potresu objavljeno v imenu republiškega koordinacijskega odbora, tako v časopisu „Delo" kot „Večer", ostalih podatkov nismo navajali.

Šentjur pri Celju, 15. 10. 1974

KOORDINACIJSKI ODBOR

SSS OBČINE ŠENTJUR
PRI CELJU

PREGLED
RAZDELJENIH KREDITOV PO KRAJEVNIH SKUPNOSTIH
ZA III. IN IV. KATEGORIJO PER 15. 10. 1974

	IV. kategorija		III. kategorija		Skupaj	
Krajevna skupnost	štev.	znesek	štev..	znesek	štev.	znesek
DRAMLJE	6	720.000	–	–	6	720.000
DOBJE PRI PLANINI	–	–	–	–	–	–
KALOBJE	1	120.000	–	–	1	120.000
LOKA PRI ŽUSMU	6	720.000	20	2,400.000	26	3,120.000
PREVORJE	11	1,320.000	20	2,400.000	31	3,720.000
PLANINA PRI SEVNICI	2	240.000	7	840.000	9	1,080.000
PONIKVA PRI GROBELNEM	34	4,020.000	17	2,000.000	51	6,020.000
SLIVNICA PRI CELJU	9	1,080.000	10	1,200.000	15	2,280.000
BLAGOVNA	6	700.000	10	1,120.000	16	1,820.000
ŠENTJUR – TRG	2	170.000	1	120.000	3	290.000
ŠENTJUR – OKOLICA	6	1,800.000	42	4,530.000	58	6,330.000
SKUPAJ OBČINA ŠENTJUR:	93	10,890.000	127	14,610.000	220	25,500.000

Dajmo svoj glas za delegacije v samoupravne interesne skupnosti.